

DOPIŠ PRO TEBE

PŘÍPRAVA NA CESTU DO NEZNÁMA

16/75

BUDOUCÍ KNĚZ PÍŠE O SVÉM ŽIVOTĚ

» Snažíme se žít jako v rodině – ve skupinách po šesti či sedmi. Tak je nemožné mít vlastní kout, vlastní ulitu. Ani na to nemáme čas – ten patří Bohu a druhým. Usilujeme především o jednotu. Všichni pro jednoho, jeden pro všechny. Jednota s ostatními křesťany, jednota s Církví a hierarchií. «

NAŠ HLAVNÍ CÍL – » ABY VŠICHNI JEDNO BYLI. « (Jan 17, 11)

Naším heslem jsou slova: » JEDNOTA – NEBO SMRT! « Snad se to zdá přehnané. Ale prožili jste už, co je jednota? Není to abstraktní pojem, ale něco, bez čeho křesťanství ztrácí mnoho, ne-li všechno. V Písmu je mnoho vět, které jednotu zdůrazňují.

» CO JSEM DNES PROŽIL? «

Při setkání ve skupinách si řekneme všechno. Nic si pro sebe nenecháme. Míváme » hodinu pravdy «, kdy jeden řekne druhému, co si o něm myslí. Domníváte se, že se hádáme, zlobíme? Naopak-jsme druhému za pravdu vděční. Jen tak totiž můžeme růst ve vnitřním životě.

KAŽDÉHO Z NÁS SI VYVOLIL BŮH. KAŽDÝ Z NÁS SI VYVOLIL BOHA JAKO JEDINÝ IDEÁL

Všechno, co nás v životě a během dne potká, vidíme v Božím světle. Díváme se stále směrem k Bohu. Někdo si vyvolil

za ideál kněžství. Ale kněžství je pouze cesta k ideálu – kterým je Kristus a to Kristus UKŘIŽOVANÝ. Vyvolí-li si někdo za svůj ideál jen kněžství, může se stát, že má kostel prázdný nebo potíže s farníky a už nevidí smysl svého kněžského poslání, své práce, své námahy. Ale kdo si zvolil za ideál Krista ukřižovaného a opuštěného, nemůže ani v sebezoufalejší situaci ztratit rovnováhu. Miluje ho ve své zanedbané farnosti, v těch, kteří ho pronásledují, kteří trpí, mýlí se, pomlouvají ho atd. Kdo si vyvolí jiný ideál než Krista, ten může velmi snadno jednoho dne být rozčarován a bez ideálu.

UMÍRÁME STARÉMU ČLOVĚKU V NÁS

Snažíme se vykořenit každou náklonnost k něčemu, co je pouze lidské, i když jsou to jinak věci dobré. Jestliže někdo rád studuje, či dělá rád určitou práci, musí na nějaký čas pozbyt všeho v Bohu a dát tak Jemu první místo. Bůh je cíl – nic jiného a nikdo jiný. Lidé, věci, práce – to jsou jen prostředky k Bohu. Pak se vrátí ke své dřívější činnosti, ale stále je připraven odejít jinam, je-li to nutné k větší cti a slávě Boží.

CENA PŘÍTOMNÉHO OKAMŽIKU

Důležité je sledovat jen vůli Boží v přítomném okamžiku. Neznamená to být lhostejný. Snažím se prožívat pouze TENTO okamžik jako nejdůležitější v mém životě. Kdo se necítí svobodný, protože nemůže dělat to, co by chtěl, má v sobě ještě mnoho ze » starého člověka «. Dovolí totiž, aby na něho mělo vliv něco jiného než Bůh, lpí na něčem, co Bůh není.

JEDEN CÍL – JEDNA CESTA – JEDEN IDEÁL

Kristus řekl: » Kde jsou dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já s nimi. « (Mt 18, 20). Cítíme hned, téměř fyzicky, kdy je a kdy není mezi námi přítomen. Je těžké to vysvětlit a ještě těžší pochopit. Tohle všechno pramení totiž ze života a může to pochopit jen ten, kdo tak žije. Proto je nutné projít všemi stupni » pozvolného umírání « všemu, co není On. Kristus také řekl: » Kdo mě miluje, toho bude milovat můj Otec a i já ho budu milovat a ZJEVÍM SE MU. « (Jan 14, 23). Kdo mě miluje – ne kdo o mně mluví, kdo mne studuje.

NAŠ VŠEDNÍ DEN

Ráno míváme hodinu meditace. Mluvíme buď o naší spiritualitě (způsob duchovního života), nebo si vyměňujeme zkušenosti o tom, jak jsme se snažili žít » slovo života « určitého měsíce. Je to vždy věta z evangelia, podle níž se snažíme žít celý den. Např. tento měsíc: » Nikdo nemůže milovat Boha, kterého nevidí, nemiluje-li bratra, kterého vidí. « (Jan 4, 20). Vztahuje se to jednak na styk s druhými, ale i na celý den. Spím-li, snažím se spát dobře, abych mohl pro druhé pracovat, čtu-li nebo se modlím, mám celý den před sebou tato slova Písma. Někteří žádají od naší zakladatelky slovo života pro celý život a to se pak snaží stále uskutečňovat. Po jejich smrti se vytesá na jejich náhrobek. Moje zní: » Učinil jsem se služebníkem všech, abych tak získal větší počet lidí. « (I Kor 9-19).

PRÁCE PO MEDITACI JE VLASTNĚ ZÁMINKA, JAK BÝT POHROMADĚ

I tak budujeme mezi sebou jednotu. Omíláme se navzájem jako mlýnské kameny. Práce slouží také k tomu, abychom se naučili dělat všechno sami – od zedničiny po kuchyni či prádelnu. Naši kněží nepotřebují hospodyně. Chceme být ekonomicky nezávislí. Všechno, co máme, je společné.

JAK TO VE SKUTEČNOSTI VYPADÁ?

Kdo prošel touto školou a má lépe placené místo, posílá přebytky do společné pokladny. Z ní se pak podporuje misie, nemocní atd. Ve školních skupinách máme také společnou pokladnu. Z ní pak dostane každý tolik, kolik potřebuje. Kupujeme jen to, co je užitečné. Dá-li někdo sto tisíc a já nic, dostáváme všichni stejně a nikdo nemá přednost či výhodu.

NAŠE ODPOLEDNE A VEČER

Odpoledne se scházíme k přednáškám o naší spiritualitě, promítáme filmy či diapozitivy, hovoříme s těmi, kdo žijí tímto životem už delší dobu. Den vrcholí mší SVATOU. Sejdeme se ve slavnostní náladě – je to okamžik, kdy se setkáváme s Kristem v Eucharistii, v Nejsvětější Svátosti. Vždyť i audience u Sv. Otce je sváteční a nemůžeme k němu přijít kdykoliv, tím spíše denní audience u Krista.

Po večeri se sejdeme ve skupinkách a hovoříme o tom, jak jsme prožili den.

MALÁ MARIA A JEJÍ ANO

Naším vzorem je Matka Boží. Panna Maria byla dokonalá křesťanka. Opakujeme stále její FIAT (Staň se – souhlas Marie andělovi při zprávě, že se stane matkou Syna Božího).

Abychom mohli souhlasit, říkat FIAT stále, snažíme se milovat ze všech sil Krista ukřižovaného a opuštěného. Chceme cítit jako bohatství i svou prázdnotu, opuštěnost, utrpení jiných. Vidět Krista ve všech. V druhých vidíme » malé svatostánky«, ve kterých je Kristus přítomen někdy stoprocentně, někdy jen třicetiprocentně i méně. Žijí-li v těžkém hříchu, je v nich Kristus úplně opuštěný a pak milujeme jen Jeho. Tak je celý náš den stálá modlitba.

Není v tomto výňatku z dopisu budoucího kněze mnoho dobrého, nad čím se můžeme i my zamyslet, z čeho můžeme i my čerpat pro svůj život?

» SVATÝ KNĚZ MÁ ZBOŽNÉ VĚŘÍCÍ, ZBOŽNÝ KNĚZ MÁ SLUŠNÉ VĚŘÍCÍ, SLUŠNÝ KNĚZ MÁ NEVĚŘÍCÍ. « – Sv. Jan Vianney, farář z Arsu

» SPÁSA LIDSTVA JE V RUKÁCH KNĚZE. KŘESŤANSTVÍ JE JEDINÝ LÉK, KTERÝ MŮŽE UZDRAVIT LIDSTVO, A KNĚZ JE JEDINÝ LÉKAŘ, KTERÝ JEJ MŮŽE ROZDÁVAT. « – Giovanni Papini

» KDYBYCH POTKALA KNĚZE A ANDĚLA, NEJDŘÍVE BYCH POZDRAVILA KNĚZE A POTOM TEPRVE ANDĚLA. « – Sv. Kateřina Sienská

» KNĚZ JE ČLOVĚK, KTERÉMU JEŽÍŠ KRISTUS SVĚŘIL VŠECHNY LIDI. « – Lacordaire

» NEULEHČILO SE TVÉ BRÍMĚ VYSVĚCENÍM, NÝBRŽ JSI VÁZÁN JEŠTĚ PŘÍSNĚJŠÍM POUTEM KÁZNĚ A POVINEN VĚŠTÍ DOKONALOSTÍ A SVATOSTÍ. KNĚZ MÁ BÝT OZDOBEN VŠEMI CTNOSTMI A DÁVAT JINÝM PŘÍKLAD DOBRÉHO ŽIVOTA! « – Tomáš Kempenský

» KDO PŘILOŽIL RUKU K PLUHU A OHLÍŽÍ SE ZPĚT, NENÍ MNE HODEN. « – (Luk 9, 62)

» KDO MILUJE OTCE NEBO MATKU NEBO ŽENU NEBO DÍTĚ VÍCE NEŽ MNE, NENÍ MNE HODEN. « – (Mat 10, 37)